

A la presentació hi acudí un nombrós públic.

Joan Font i Joan Pere Cerrato en el moment de la presentació.

Joan Pere Cerrato, Viktor Moskalenko i Joan Font, amb "El fabulós gambit de Budapest".

Rosa Barceló, directora insular de Política Lingüística, féu la treta d'honor de les simultànies.

Salvador Riera, campió de Petra, se saluda amb Moskalenko per encetar les simultànies.

El fabulós gambit de Budapest **ja té edició catalana**

El llibre fou presentat al restaurant Sa Creu de Petra i l'acte comptà amb la participació del conseller de Cultura, Joan Font

Antoni Riera

Divendres passat tengué lloc al restaurant Sa Creu de Petra un fet de transcendència internacional. El gran mestre d'escacs Viktor Moskalenko presentava la traducció catalana d'El fabulós gambit de Budapest, un dels llibres teòrics més importants del món dels escacs. Moskalenko, excampió d'Ucraïna, que competí també a l'extinta Unió Soviètica i que

ha estat diverses vegades campió de Catalunya, on resideix des de fa anys, es mostrà orgullós de poder presentar la traducció del seu llibre més reconegut "a la llengua del país on visc i faig feina". La traducció ha estat obra de la seva filla, Lyudmyla Moskalenko, i l'empresa ha estat possible gràcies a la iniciativa de ChessMallorca i el seu director Joan Pere Cerrato. L'edició ha comptat amb el suport del Consell de Mallorca

i del Govern de les Illes Balears. És per això que a l'acte de presentació hi participaren l'esmentat Cerrato i també el conseller de Cultura del Consell de Mallorca i batle de Petra, Joan Font. L'acte comptà també amb la presència de Rosa Barceló, directora insular de Política Lingüística i del director insular d'Esports, Antoni Seguí, del president d'Esquerra a les Illes, Joan Lladó, i del president del Club Escacs Petra, Antoni Gibert.

“És un honor que es publiqui aquest llibre en la llengua del país on visc i faig feina”

Víktor Moskalenko (Odessa, 1960) és gran mestre internacional d'escacs. Competí sota la bandera de la desapareguda Unió Soviètica i, més tard, sota la bandera del seu país, Ucraïna, del qual es va proclamar campió. Des de fa deu anys viu a Catalunya formant joves talents escaquístics. Ara, gràcies a Chess Mallorca i al Consell de Mallorca, ha vist traduïda al català la seva principal obra de referència, *El fabulós gambit de Budapest*.

En parlem amb ell .

Antoni Riera

- Com va néixer la idea originària del llibre?

- Jo feia articles d'escacs, explicant les meves experiències a l'escola soviètica i veia que necessitava dedicar-me a la literatura d'escacs, a la seva història a la seva cultura. Hi ha molts d'aficionats que estimen aquesta obertura (el gambit de Budapest) tot i que molts s'hi han mostrat molt escèptics. Avui en dia aquest gambit no és usat en els escacs d'alt nivell, però durant molts d'anys sí que es va usar.

- I el llibre és apte per a tots els públics o només pot ser interpretat per escaquistes?

- Jo crec que el pot llegir tothom. Té

Víktor Moskalenko en un moment de la presentació.

molts de nivells, i hi ha molta història escaquística, amb les partides dels millors jugadors que han fet servir aquest gambit.

- Quina forma li heu donat? És un llibre teòric, una història lligada?

- El llibre s'estructura per la seva història, però també per la seva part teòrica. A cada capítol faig una introducció històrica. Hi segueix una estructura universal i moderna, en el sentit que amb el mínim nivell d'escacs se'n pot treure molts de coneixements, perquè hi ha molts de comentaris sense símbols.

- Per què és tan important aquest gambit?

- Comença a usar-se a principi del segle XIX, quan acaba l'època romàntica dels escacs i sorgeixen els jugadors més estratègics. Tots els arans

jugadors el feren servir, però cadascun amb el seu estil. El que passa és que aviat s'estructuraren defenses per a aquesta obertura i va caure en desús. Es diu de Budapest perquè la primera vegada que es jugà va ser en aquesta ciutat. És una jugada que pot semblar arriscada, perquè en aquesta obertura, que es fa amb negres, s'entrega el peó en la segona jugada. La primera vegada que es va fer servir en alt nivell de competició fou a Berlín, el 1918, per part del mític Akiba Rubinstein.

- Què ha suposat per a vos aquest llibre?

- Va tenir un gran èxit en la seva edició en anglès, publicada per l'editorial holandesa New in Chess. Ara per a mi és un honor que el llibre finalment es publiqui en l'idioma del país on visc i treball des de fa deu anys.